

Συμφέρει στην Ελλάδα η αποβολή της Τουρκίας από το NATO και τη Δύση; του Βενιαμίν Καρακωστανόγλου

Τόσο η παρούσα αμφίσημη πολιτική της Τουρκίας στο Ουκρανικό, που την φέρνει κοντά στη Ρωσία, την ίδια ώρα που πουλάει UAVs στην Ουκρανία, ενώ ταυτόχρονα αγνοεί τις οικονομικές κυρώσεις που επέβαλε η Δύση προς την επιτιθέμενη χώρα που, αν και μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας, διέπραξε το διεθνές έγκλημα της απρόκλητης ένοπλης επίθεσης, συνοδεύοντας το και με σωρεία σοβαρότατων παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, όσο και η παρούσα άκρως επικίνδυνη φάση των Ελληνο-Τουρκικών σχέσεων, με συνεχείς επαναλαμβανόμενες τουρκικές απειλές και πράξεις κατά της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της στις παρακείμενες θαλάσσιες ζώνες, επιβάλλουν την ένταξη των επιμέρους γεγονότων και εξελίξεων στο ευρύτερο στρατηγικό πλαίσιο της άμυνας και αποτροπής του Ελληνισμού, όσο και την πιθανή αναθεώρηση του στρατηγικού δόγματος του NATO, των ΗΠΑ και της Ε.Ε.

Το θέμα της προμήθειας 40 επιπλέον F-16 εκ μέρους της Τουρκίας από τις ΗΠΑ, όπως και ο εκσυγχρονισμός των υπολοίπων F-16 που διαθέτει, θα πρέπει να ιδωθεί υπό το φως της πολιτικής του “επιτήδειου ουδέτερου” που ακολούθησε η Τουρκία στον Β’ Π.Π. και της επαμφοτερίζουσας σύγχρονης πολιτικής της γείτονος που θέλει να “πατάει σε δυο βάρκες” και να εκμεταλλεύεται τόσο την ένταξη της στη Δύση και το NATO, όσο και τον ολοένα και σφικτότερο εναγκαλισμό της με την Ρωσία, αλλά και την προσέγγισή της στον Οργανισμό της Σαγκάης (Κίνα κλπ.). Ικανοποιεί έτσι την μεγαλομανία του σημερινού ηγέτη της, αλλά και τους νεο-οθωμανικούς στόχους του, που θέλουν την Τουρκία να αναβιώνει με ποικίλους τρόπους την παλαιά Οθωμανική Αυτοκρατορία και ταυτόχρονα να ηγείται όλου του Σουνιτικού Ισλαμικού Κόσμου, σε προφανή αντιπαράθεση με την Χριστιανική και Δημοκρατική Δύση.

Οι ΗΠΑ ως ηγέτιδα χώρα της Δύσης και του NATO, έχουν αντιληφθεί την αποκλίνουσα πορεία της Ερντογανικής Τουρκίας (2003-2023), αλλά επιχειρούν να την συγκρατήσουν λόγω της στρατηγικής γεωγραφικής θέσης της, και ιδίως όσο θα διαρκεί ο Ρωσο-Ουκρανικός πόλεμος, στον οποίο μετέχει πολλαπλά, αν και έμμεσα, η Δύση, για να μην διολισθήσει η Τουρκία σε πλήρη συνεργασία με την Ρωσία. Άρα οι ΗΠΑ υποκύπτουν στον Τουρκικό εκβιασμό, για λόγους στρατηγικών συμφερόντων και βέβαια και οικονομικών συμφερόντων. Αυτό όμως είναι μεν ανεκτό για τις ΗΠΑ, είναι όμως απολύτως σε βάρος των ελληνικών συμφερόντων καθώς η χώρα μας υφίσταται άμεσα, λόγω γειτονίας, τον τουρκικό επεκτατισμό και τις πολύπλευρες διεκδικήσεις στην ξηρά (νησιά, Θράκη, Κύπρος) και στις θαλάσσιες ζώνες, όταν μάλιστα οι τουρκικές διεκδικήσεις είναι σε πλήρη αντίθεση με το Διεθνές Δίκαιο.

Συνεπώς το θέμα των F-16 δεν μπορεί να απομονωθεί από τις γενικότερες σχέσεις Ελλάδος-Τουρκίας, ούτε βέβαια από τις σχέσεις της Δύσης με την Τουρκία, η οποία είναι αυταρχική, επεκτατική, παρανομεί ως προς το Διεθνές Δίκαιο και έχει μια επικίνδυνη μεγαλομανία που, αν ενισχυθεί στρατιωτικά, τεχνολογικά (π.χ. με πυρηνική ικανότητα που επίκειται να αποκτήσει), με δεδομένη την πληθυσμιακή ισχύ και την παραγωγική της βάση (όχι βέβαια την παραπαίουσα οικονομία της) καθώς και τον υπέρμετρο και επιθετικό εξοπλισμό της, θα αποτελέσει σοβαρότατη απειλή για όλες τις γειτονικές της χώρες, με πρώτες την Ελλάδα και την Κύπρο.

Συνεπώς, με βάση και την ιστορική εμπειρία του Ελληνισμού από την Τουρκία και πριν από την Συνθήκη της Λωζάνης (1923) αλλά κυρίως μετά, με τις πολυάριθμες παρανομίες και παραβιάσεις της, αλλά ιδίως μετά την ορατή και σοβαρότατη αναβάθμιση του τουρκικού επεκτατισμού στα 20 χρόνια του Ερντογάν (με ευθυγραμμισμένη και όλη την μη κουρδική Αντιπολίτευση στον ανθελληνισμό), θα πρέπει ο Ελληνισμός να λάβει σοβαρές και άμεσες αποφάσεις και να αναμορφώσει ριζικά την τακτική και την στρατηγική του.

Είναι βέβαια προφανές ότι οι ΗΠΑ, το NATO και ίσως και η Ε.Ε. θα συνεχίσουν να είναι ανεκτικές προς την Τουρκία, όσο διαρκεί ο πόλεμος στην Ουκρανία, για να μην την οδηγήσουν σε πλήρη εναγκαλισμό προς την Ρωσία. Ίσως και μέχρι να λήξει η εκκρεμότητα των Προεδρικών Εκλογών στην Τουρκία, δηλαδή μέχρι τον Ιούνιο 2023, υπό κανονικές συνθήκες, ώστε να αξιολογήσουν την νέα πολιτική κατάσταση που θα προκύψει και τις νέες επιλογές του Ερντογάν (αν επανεκλεγεί).

Η χώρα μας όμως, σε αγαστή και στενή συνεργασία με την Κύπρο και τον νέο της Πρόεδρο που θα προκύψει από τις εκλογές της 5/2/23, θα πρέπει να λάβουν μέτρα και να αναμορφώσουν την στρατηγική και την τακτική τους για να αντιμετωπίσουν τον τουρκικό μιλιταρισμό-επεκτατισμό και τις παράνομες και συνεχώς κλιμακούμενες διεκδικήσεις κατά της εδαφικής ακεραιότητας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων στις θάλασσες των δύο πυλώνων του Ελληνισμού.

Μια Τουρκία όπως αυτή που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία 50 χρόνια (τουλάχιστον) είναι απολύτως ασύμβατη με την ελεύθερη δημοκρατική και νομιμόφρονα (πλην εξαιρέσεων) Δύση. Η Ελλάδα και η Κύπρος, αφού θέσουν τις νέες κόκκινες γραμμές τους, πρέπει, το ταχύτερο, να ηγηθούν ενός μετώπου για την αποβολή της Τουρκίας με τα σημερινά χαρακτηριστικά της, τόσο από το NATO, όσο και από την ενταξιακή της πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχουν πολλές πολιτικές δυνάμεις και προσωπικότητες στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ που θα συστρατευθούν μαζί μας σ' αυτόν τον αγώνα. Ας θυμηθούμε τα δύο δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία το 2005! Το τεράστιο ζήτημα της μετανάστευσης (κυρίως της παράνομης αλλά και της μη αναλογικής με τα πληθυσμιακά δεδομένα των ευρωπαϊκών χωρών) που αλλοιώνει τα δημογραφικά αλλά κυρίως τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά της Ε.Ε., συμβάλλει στην κατανόηση και συνειδητοποίηση του κινδύνου, της εκ των έσω άλωσης του Δυτικού Κόσμου, που η ισλαμο-αυταρχική και μιλιταριστική Τουρκία, προκαλεί ήδη στους Δυτικούς θεσμούς, ως ξένο σώμα, όπως προκύπτει σαφέστατα από την πολιτική του "διεθνούς ταραξιά" που ακολουθεί με συνεχείς εκβιασμούς, από την Ανατολική Μεσόγειο, στην Μέση Ανατολή και στην Βόρεια Αφρική, αλλά και στα Βαλκάνια, και από τις 24 Φεβρουαρίου 2022 και στην Ανατολική Ευρώπη με την "χρυσή" ευκαιρία που της έδωσε η Ρωσική εισβολή στην Ουκρανία.

Η Σουηδία και η Φινλανδία νιώθουν ήδη τους απaráδεκτους εκβιασμούς και συμψηφισμούς που τους επιβάλλει η Τουρκία, για να συναινέσει στην ένταξή τους στο NATO. Άραγε, θα μπορούσε σήμερα η Τουρκία να περάσει το test των κριτηρίων (δημοκρατίας, κράτους δικαίου, συμμόρφωσης με το Διεθνές Δίκαιο) που καλούνται ή εκλήθησαν στο παρελθόν να εκπληρώσουν όλα τα νέα κράτη της Συμμαχίας για την ένταξή τους; Μια πρώτη καταλυτική απάντηση μπορεί να δώσει το Κουρδικό Κόμμα (HDP) της Τουρκίας, που ο αρχηγός και οι βουλευτές του βρίσκονται στις Τουρκικές φυλακές...!